9.	P	**Posvetitev lateranske bazilike**	Otoče	17.30	**duhovniški dnevi v Bohinju** **† župnika Martina Kočevarja**
10.	T	Leon Veliki, papež	Kamna Gorica	17.30 18.00	**†† Jožeta Golmajerja in starše** **sestanek za ŽPS**
11.	S	Martin, škof	Kamna Gorica	17.30	**† župnika Martina Kočevarja**
12.	Č	Jozafat, muč.			**maše v fari ne bo**
13.	P	Stanislav Kostka, red.			**maše v fari ne bo**
14.	S	Nikolaj Tavelić, mučenec	Kamna Gorica	17.00	**za farane**
15.	N	**33. NEDELJA MED LETOM**	Dobrava	8.00	**†† Katarino in Jakoba Praprotnik**
16.	P	Jedrt, devica	Otoče	17.30	**TEDEN ZAPOROV** **† Staneta Pogačnika**
17.	T	**Elizabeta Ogrska, red.**	Kamna Gorica	17.30	**po namenu**
18.	S	Karolina, muč.			**maše v fari ne bo**
19.	Č	Matilda, redovnica	Dobrava	17.30	**†† Miklavžovčeve**
20.	P	Edmund, kralj			**maše v fari ne bo**
21.	S	Darovanje Device Marije	Dobrava	17.00	**za farane** **KONEC TEDNA ZAPOROV**
22.	N	**KRISTUS KRALJ** **Cecilija, muč.**	Kamna Gorica Ljubljana	8.00 16.00	**za vse žive in †† pevce** **po maši srečanje za pevce** **srečanje s g. Pedrom Opeko**

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

22. novembra, na god sv. Cecilije, boste pevci obhajali svoj praznik. S hvaležnostjo se bomo spomnili tudi organistke go. Metke Soklič, ki pri maši orgla že 20 let. Po maši vas vabimo v župnišče, da se skupaj poveselimo.

22. novembra popoldne ob 16h vas vabim tudi v Halo Tivoli na srečanje s misijonarjem Pedrom Opeko. 28. novembra bo na Brezjah obhajal zlato mašo.

Teden pred nedeljo Kristusa Kralja je posvečen zaporom in vsem, ki so z njimi povezani: prizadetim zaradi prestopkov drugih, zapornikom, njihovim družinam, paznikom, pravosodnemu osebju… Molimo, da bi bile kazni pravične in da bi po prestani kazni nekdanje zapornike sprejemali medse tako, kot bi to storil Jezus Kristus. In da bi prizadeti zaradi prestopkov znali in zmogli odpuščati krivcem…

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avsenik@rkc.si **Telefon**: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 23. (od 8. 11. do 22. 11. 2026)

Dikasterij za nauk vere: PONOVNO ZAČETI PRI KERIGMI V ČASU KRIZE PRI POSREDOVANJU VERE

»**Pridite k meni. Razmišljanja o posredovanju vere v času spremembe dobe**« je naslov dokumenta Dikasterija za nauk vere, ki je bil objavljen v četrtek, 22. oktobra 2026. V sekularizirani družbi, prežeti z novo kulturo, »posredovanje vere danes na poseben način zahteva evangelizacijo odraslih in preseganje pastoralnega delovanja, ki je osredotočeno samo na katehezo otrok in mladostnikov.«

V času spremembe dobe, ki ga zaznamuje kriza pri posredovanju vere, »moramo ponovno začeti iz velikega obdobja« evangelizacije in postaviti v središče prvo oznanilo, *kerigmo*: »**Jezus Kristus te ljubi in je daroval svoje življenje, da bi te odrešil**. **Zdaj vsak dan živi ob tebi, da bi te razsvetlil, krepil in osvobodil**«. To je bistvo spodbude, ki jo vsebuje dokument »Pridite k meni. *Razmišljanja o posredovanju vere v času spremembe dobe«*

RAZMIŠLJANJA so močno besedilo, ki obsega **osem poglavij** ter **uvod** in **zaključek**. Veliko je sklicevanj na učiteljstvo papežev, zlasti Leona XIV. in papeža Frančiška, na 2. vatikanski koncil in na druge dokumente. To so ***Razmišljanja*** in **ne *Doktrinalna nota***. Zato besedilo pretrese »različna stališča, ne da bi imel namen dokončno rešiti vprašanje, ki ostaja odprto za nadaljnje analize in razvoj**«. Njegov konkreten cilj je torej svetovati »konkretne poti za oznanilo *kerigme* v času spremembe dobe, ki ga trenutno doživljamo.**«**

PRIČEVANJE O OSEBNI IZKUŠNJI SREČANJA Z BOGOM

Izhodišče razmišljanj so Jezusove besede v Matejevem evangeliju: »**Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obremenjeni, in jaz vam bom dal, da se boste spočili**.« Kot je razkrito v sklepih, gre za »poziv vernikom, naj se vrnejo k središču dediščine krščanske vere: h *kerygmi*, ki »razsvetljuje vse vsebine *depositum fidei*, ko privlači k izkušnji osebnega in skupnostnega srečanja z živim Kristusom«, upoštevajoč, da se je **v nekaterih področjih sveta posredovanje vere »skorajda prekinilo**«.

OZNANJATI BOŽJO LJUBEZEN DO VSEH

Prvo poglavje se začne prav s poudarkom, da je »**Jezus resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka**«. »To je veselo oznanilo evangelija Sina: **Bog je vedno in za vsakogar ljubezen**.« Poudarjeno je, da »se vera ne posreduje predvsem kot skupek

doktrinalnih vsebin ali verskih informacij«, ampak **kot »način cerkvenega življenja, v katerega je vernik postopoma uveden**.«

PASTORALA TUDI ZA ODRASLE, ne samo za otroke in mladostnike

Pri analizi oblik posredovanja vere se pokaže, da Cerkev raste s »privlačnostjo«; da **družina predstavlja »prvi in najbolj bistveni kraj posredovanja vere«** in pomembnost sodelovanja v tem smislu med Cerkvijo in družino. Vendar pa se ugotavlja, **da se je posredovanje vere v družinskem okolju »na mnogih koncih sveta prekinilo**« in da se »**prenos izkušnje krščanske vere na nove rodove ne dogaja več, če se tako izrazimo, avtomatično**.«

»Šele na tej točki in **kot drugotni dejavnik se v proces posredovanja vere vključi cerkvena skupnost**,« trdi dokument, ki ugotavlja, da se »v državah s starodavnim krščanskim izročilom ta okvir posredovanja vere zdi ogrožen, ker je zanj vse bolj značilna navzočnost '*krščenih posameznikov, ki pa ne živijo v skladu z zahtevami svojega krsta*'; nimajo prisrčne pripadnosti Cerkvi in ne doživljajo več tolažbe vere.« Spričo tega dokument poudarja, da »**posredovanje vere danes na poseben način zahteva evangelizacijo odraslih in preseganje pastoralnega delovanja, osredotočenega zgolj na katehezo otrok in mladostnikov**.«

SPREMEMBA DOBE

Tretje poglavje je osredotočeno na kontekst oziroma na spremembo dobe, ki jo živimo. Nujnost odgovora na vprašanja o tem, kam gremo in katero smer izbrati, je izrazil Leon XIV. ravno v zvezi s spremembo dobe. Značilen vidik, zlasti na Zahodu, je ravno »**kriza prenašanja krščanske vere z ene generacije na drugo**«. Kaže se namreč, da »staršem vedno manj uspe izpolniti nalogo, da bi svojim otrokom pomagali vzpostaviti stik z živo lučjo evangeljskega sporočila« in da ravno iz takšnih družinskih okolij izhaja tista večina ljudi, ki kljub temu, da so obiskovali katoliške župnije, prehod v odraslost v bistvu živijo z versko brezbrižnostjo.«

NOVA KULTURA, KI ODRIVA VERO V ZASEBNO SFERO

»Kriza modernosti, ki je značilnost spremembe dobe, je tako prispevala k rojstvu nove kulture, ki je začela tekmovati s tradicionalnimi strukturami posredovanja vere«. Zdi se, da ta kultura teži k poveličevanju »suverenosti jaza«, ki je eden od najbolj očitnih vidikov procesa sekularizacije, ki teži k omejitvi vere in Cerkve na zasebno in intimno območje.

IZZIV NI TEHNOLOŠKI, AMPAK ANTROPOLOŠKI

Še en znak spremembe dobe je širjenje digitalnih tehnologij. Umetna inteligenca ne posega samo v informativne sisteme, ampak vdira tudi v odnose med ljudmi. »Izziv zato ni tehnološki, ampak antropološki,« zapiše Leon XIV.

KJER NARAŠČAJO SPREOBRNJENJA, tam se veča tudi TEŽAVNOST VZTRAJANJA

Res je, da v nekaterih zelo sekulariziranih delih sveta naraščajo spreobrnjenja in vračanje v Cerkev, vendar »naletimo na vzporedno težavo glede vztrajanja novokrščencev, ki se kmalu po prejemu krsta pogosto vračajo v stanje praktične brezbrižnosti. **Zato nas opisani položaj** »**vabi, naj odkrijemo pomembnost skupnosti pri sprejemanju in spremljanju novih vernikov**.«

SREDIŠČNOST KERIGME

Poudarjena je torej potreba »po globoki kerigmatični prenovi kateheze«, pri kateri se posveča pozornost tudi jeziku, ki mora delovati kot »klic srcu«, ki vključuje tudi medosebne odnose. **Oznanilo *kerigme* mora »biti sposobno predstaviti veselo novico o Božji ljubezni in usmiljenju na tak način, da bodo tisti, ki jo bodo sprejeli, mogli učinkovito dojeti, da sta ta ljubezen in usmiljenje namenjena prav njim.«**

SKUPNOST, BOŽJA BESEDA, BOGOSLUŽJE IN PRIČEVANJE

V središču petega poglavja je pomembnost krščanske skupnosti v odnosu do Božje besede, do liturgije in do pričevanja. Poudarjeno je, da je »zlasti v državah z dolgo zgodovino evangelizacije absolutno nujno vztrajati, da se v vsaki cerkveni skupnosti spodbujajo skupine za poslušanje, premišljevanje, podelitev in molitev ob Božji Besedi. Njihovemu srečevanju morajo biti poleg nedeljske evharistije namenjeni točno določeni in stalni časi.« Glede **bogoslužja** je zapisano: »**Če je srce krščanskega oznanila srečanje z odrešenjsko Božjo ljubeznijo v Kristusu**, **bogoslužje predstavlja privilegiran prostor, v katerem se to skrivnost obhaja in zakramentalno posreduje**.« Tretji bistveni vidik zadeva **pričevanje vernikov**, ki ima tri razsežnosti: »**pričevanje svetosti, pričevanje bližine in pričevanje prednostne opredelitve za uboge**«. Četrti razmislek zadeva **umetnost in lepoto, posebna pozornost pa mora biti namenjena glasbi.**

VERA IN KULTURA

V besedilu je govora tudi **o inkulturaciji,** ki »**predstavlja nujen prehod pri njenem posredovanju**«. **Posebno pomenljiv zgled**, na katerega se je treba ozirati pri pripravljanju takšne premišljene predstavitve vere, je družbeni nauk Cerkve.

NEKATERA POSEBNA PODROČJA POZORNOSTI

Prva pozornost je namenjena ljudski pobožnosti, ki »je danes še vedno pomembno sredstvo za posredovanje vere«, **kakor so pomembna tudi romanja** – tako tista z dolgo tradicijo in tista novejšega izvora, kakor tudi želja po pripadnosti neki bratovščini. Potem je **poudarjena vloga homilije**. Govori se **o prostovoljnih dejavnostih kot priložnostih za približevanje resničnosti Cerkve**. Poleg tega se opozarja na »**potrebo po širjenju prostorov prisotnosti žensk v vodenju cerkvenih procesov**.«

ZAKLJUČKI

Skratka, ta ***Razmišljanja*** želijo močno opozoriti, **da je Kristus *prava luč*.** »**Sedaj je na nas – spodbuja besedilo – da isti dar posredujemo moškim in ženskam našega časa,« ki tudi čakajo, da bi »mogli svoja življenja prižgati ob tem istem izviru vse milosti, ob Luči, ki sveti v svetu.«**